

Sähkösanomat

1/2003

Skilta 35 vuotta

Wappu
Tulee!

Pääkirjoitus

“Parempi myöhään kuin ei milloinkaan” ,kuuluu tuttu sananlasku, jonka toivoisin pätevän myös tämän julkaisun tapauksessa. Wappu on melko myöhäinen ajankohta julkaista vuoden ensimmäiset Sähkösanomat, ja niinpä haluankin pyytää anteeksi kaikilta, jotka odottivat näkevänsä tämän numeron alkukeväästä.

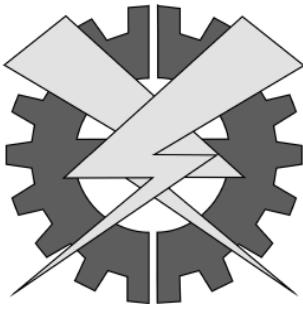
Kuten saatatte havaita, Sähkösanomat eivät ole muuttuneet radikaalisti viime vuodesta ainakaan vielä tähän numeroon tultaessa, eikä suunnitelmissa ole suuria muutoksia jatkossakaan. Tämän lehden suurimpina uudistajina toivoisin näkeväni sen lukijat, joten kaikki palaute, koski se sitten sanomien ulkoasua tai sisältöä, on enemmän kuin tervetullutta. Samoin toimituskuntaan mahtuu aina lisää väkeä, minua ei haittaa, vaikka viereisen sivun nimilistä ei yhteen palstaan tahtoisi mahtuakaan.

Kevään kuluessa on Skillassa järjestetty monia tapahtumia, joista joitakin muistellaan tämän lehden sivuilla. Monia on myös jäänyt tilanpuutteen vuoksi mainitsematta. Tästä voi päätellä sen, ettei Sähkösanomat ole hirvittävän paksu lehti, mutta myös sen, että 35-vuotias Sähköilta on varsin aktiivinen yhteisö. Suuren Sinisen jäsenistössä riittää tahtoa ja tarmoa sekä järjestää että osallistua monenlaisen toimintaan opintojen ohella.

Opiskeluajan kuulee usein olevan elämän parasta aikaa. Toivotaan, että näin on myös jatkossa. Erilaiset yhteiskunnan ja kulttuurin asettamat paineet ajavat jo nyt ihmisiä työelämän pariin entistä nuorempina, ja jatkossa saattaa jäädä yhä vähemmän aikaa toteuttaa itseään mieleisillään osa-alueilla. Tulevaisuuden haasteeksi saattaakin killoille muodostua se, miten saada teekkarit tekemään hommia joista ei noppia napsahtele.

Sitten vielä pikku ajankohtaispala. Wappua on vietetty jo hyvän aikaa, mutta suurimmat koitokset lienevät vasta edessä. Tässä vaiheessa onkin syytä muistaa, että aivan kuten opinnoista tai työstä, myöskään hauskanpidosta ei ole terveellistä ottaa stressiä. Väittäisin, että lähes jokainen on jossain elämänsä vaiheessa tilanteessa, jossa juhlinta muodostuu pakonomaiseksi, ja joka kevyen päänsäryn sijaan aiheuttaa astetta vahvempaa fyysistä ja henkistä pahoinvointia. Otetaan lunkisti, terassilla tavataan!

Iiro Nyqvist

Sisälmys

Julkaisija
Sähköilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh: 03 - 3115 2273
Fax: 03 - 3115 3779
skilta@skilta.cc.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Päätoimittaja
Iiro Nyqvist
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Taitto
Jouni Aaltonen
Iiro Nyqvist

Toimituskunta
Jouni Aaltonen
Matti Ahola
Päivi Ijäs
Otso Karhu
Karoliina Salminen
Emmi Schaffrath
Jarno Selänpää
Hanna Silen
Vesa-Matti Simonen
Kalle Sistola

Kuvat
Jouni Aaltonen
Miika Aitomaa
Päivi Ijäs
Teemu Järvinen
Otso Karhu
Juho Leppämäki
Karoliina Salminen

Kansi
Iiro Nyqvist

Painopaikka
TTY-paino, Tampere
painos 350 kpl

Pääkirjoitus	2
Sisälmys	3
Keskiaste 2003	4
Potut Pottuina	5
ABB-wappuexcu	6-7
Fuksivastaavien wappuvinkit	8
Lukunurkka	9
Valhtosähköä	10-11
Skilta 35 vuotta	12-13
Neverending story	14
Sähkökimma ja sähkökundi	15

Keskiaste 2003

osallistumismaksuja ja myivät jatkobileippuja. Jonoon tuli jatkuvasti lisää urheiluhenkistä väkeä, ja ruuhka helpotti vasta viiden aikoihin. Sen jälkeenkin lähtijöitä riitti tasaisena virtana, kunnes viimeinen joukkue lähetettiin matkaan kuudelta. Listoista laskettiin, että arktista kevättä uhmaamaan lähteneitä oli yli 300, ja näistä suurin osa oli tulossa myös jatkobileisiin.

Kierroksella

Tutkinnon suorittajat etenivät erilaisilla taktiikoilla. Nopeaa suoritusta hakevat olivat liikkeellä "pullo-olutta ja teräviä" -pohjalta, kun taas nautiskelijat saattoivat jäädä vaikkapa pelaamaan biljardia ja siemailemaan kaikessa rauhassa tummaa olutta isosta tuopista. Jokunen joukkue poikkesi reitiltä syömäänkin. Lisäksi matkan varrelta dokumentoitiin ainakin yksi ihmispyramidi. Pienimmissä pubeissa muutaman kanta-asiakkaan joukko oli taas ihmeissään, kun kioskin kokoiseen kolmen pöydän ravintolaan mahtui samanaikaisesti useita kymme-

Pojille maistuu olunen

Ei säävarausta

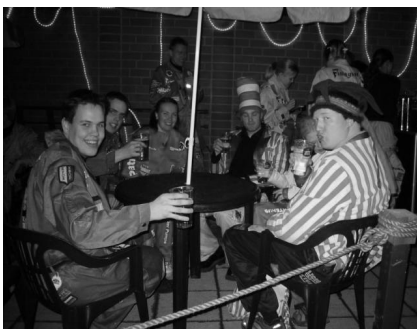
Hervannan pubit avasivat ovensa huhtikuun 10. päivän kylmään mutta sateiseen sähkään odottavissa tunnelmissa. Sähkökillan isäntä oli muutamaa viikkoa aiemmin käynyt varoittamassa jokaista ravintoloitsijaa odotettavissa olevasta ryntäyksestä, mutta huono keli voisi muuttaa kaiken. Tähän päivään oli monessa baarissa valmistauduttu huolella: Oli pudotettu tuopin hintaa, pidennetty happy houria, otettu tiskin taakse lisää työvoimaa, keksitty erikoisdrinkkejä tai otettu myyntiin lihapullia. Menisikö kaikki valmistelu hukkaan, vai voittaisiko teekkarien jano ja kilpailuhenki hyytävästä kevätsäästä huolimatta?

Lähtöpaikka klo 15.45

Kantri Starissa järjesteltiin tutkinnon lähtöpaikkaa. Edellisen vuoden karttatarve oli arvioitu niin hyvin, että tänä vuonna ei ollut tarvinnut painaa kartoja lainkaan. Kerrankin oli syytä olla tyytyväinen siitä, että Hervannan ravintolatarjonta oli pysynyt ennallaan. Osallistujalistat, kassalipas ja vuoden 2002 kartat olivat pian paikoillaan pöydillä, ja toimitsijat istuutuivat pöytien taakse lähettämään suorittajia matkaan. Yhtäkään suorittajaa ei tosin näkynyt, vaikka kello oli jo neljä. Sisällä ravintolassa oli harvinaisen hiljaista. Henkilökuntakin oli ulkona kantamassa terassikalusteita paikalleen.

Matkaan

Kantrin edessä olevalla aukiolla seisokselleet teekkarit siirtyivät sisälle etsimään lähtöpaikkaa, ja muodostivat hetkessä jonon. Toimitsijat kirjasivat joukkueiden nimiä ja lähtöaikoja, jakoivat kartoja, keräsivät

Potut Pottuina

Broileri-sinihomejuustopasta

niä asiakkaita. Onneksi juominen kuuluu niihin asioihin, joita voi tehdä myös seisaaltaan. Nopein joukkue suoritti välitutkinnon alle tunnissa, kun taas alkoholittoman toukkatutkinnon nopein suoritus oli hieman alle kaksi tuntia. Tästä voisi varmaan joku tehdä syvällisenkin alkoholipoliittisen analyysin.

Jatkobileissä

Moni tutkinnon suorittaja jätti bilelipun ostamatta, mutta Kantri Starin ovella myytiin pelkästään bileisiin tuleville niin paljon lippuja, että loppubileissä oli lopulta enemmän väkeä kuin tutkintoa suorittamassa. Tanssilattia täyttyi nopeasti, ja tiskillekin joutui vähän aikaa jonottamaan. Suuri bilettäjä lauma teki ravintolasta kuumaa ja kostea, ja osa juhlijoista siirtyikin avaamaan terassikauden piristävässä pakkasessa. Tietyvästi illan kovin terassisuoritus oli kaksi tuoppia, jonka jälkeen oli siirryttävä sisätiloihin palauttamaan tuntoa sormiin. Tuulikaapissakin oli niin viileää, että lipunmyyntipöydän takana istuminen vaati välillä minttu-kaakaomukia kämmeniä lämmittämään. Monet viihtyivät Kantrin lämmössä sulkemisaikaan asti, ennenkuin katosivat riploomi taskussa huhtikuusen pakkasyön hämärään.

-Otso

Ainekset:

300g broilerin suikaleita

¼ paketti sinihomejuustoa (Koskenlaskija)

Sipulia

Tilkka maitoa

Pastaa

Mausteita maun mukaan

Kuten on yleisesti tiedetty, myös insinööriopiskelija tarvitsee toimiakseen ruokaa. Ruokaa on monenlaista ja sitä voi hankkia monesta paikasta monessa eri muodossa. Insinööriopiskelija kuitenkin kokeilunhaluisena ihmisenä valmistaa mieluiten ruokansa itse. Ja koska insinööriopiskelija tekee mielellään ruokaa, jonka modifiointi on jälkikäteen mahdollisimman helppoa, on hänen suotavaa lukea tämä ruokaohje kunnolla. Jos kuitenkin kyseessä sattuu olemaan insinööriopiskelija, jolle jostain syystä on ylivoimainen kynnys syödä vähänkin sinihomejuustolle maistuvia ruokia, on ehkä suotavaa oman mielenterveyden kannalta hypätä seuraavalle sivulle...

Jos taas sinihomejuusto jostain syystä sopii makuhermoillesi, seuraa ohjetta tästä eteenpäin (vaikket olisikaan insinööriopiskelija).

1. Laita pannu kuumentamaan. Suosittelen tähän tarkoitukseen ihan normaalia sähköhellää. Laita samalla makaronien keitinvesi kiehumään ja keitä makaronit ohjeen mukaisesti.
2. Kun pannu on kuumentunut, ruskista broilerin suikaleet. Broilerin suikaleiden valinnassa kannattaa käyttää mielikuvitusta ja kokeilla eri marinadivaihtoehtoja. Hedelmäinen marinadi on allekirjoittaneen suosikki.
3. Laita pieni tilkka maitoa pieneen kattilaan kuumentamaan ja paloittele sulatejuusto maidon sekaan. Anna kiehua koko ajan sekoittaen, kunnes juusto on kokonaan sulanut. Äläkä laita maitoa liikaa – se kiehuu helposti hellalle ja silloin ei ole kenelläkään mukavaa.
4. Lisää sipuli pannulle. Jos olet laiska, kannattaa käyttää kaupassa myytävää paahdettua sipulia, joka on todella helppoa käyttää eikä itketä – ellet jostain syystä ole erityisen herkkä sipulin ystävä.
5. Kaada tekemäsi juustokastike broilerin joukkoon. Anna kiehua hetken.
6. Lisää mausteet. Esimerkiksi Mexican-ketsuppi tuo hyvän lisän.
7. Kun pasta on valmis, kaada broilerikastike pastan joukkoon ja sekoita.
8. Syö ruoka – omalla vastuulla

Ruoka on myös erittäin helposti muunneltavissa. Broilerin tilalla voi käyttää esimerkiksi jauhelihaa tai porsasta. Pastan sijaan lisukkeeksi käy esimerkiksi riisi tai peruna.

Sistis

ABB-wappuexcu

30 onnekasta (fukseilta tämä onni oli evätyt heti alkuunsa) pääsi jälleen perinteiselle ABB:n wappuexculle heti pääsiäisloman jälkeen Yrjön päivänä. Tämä oli jo 29. kerta, kun Skiltalaiset valloittivat wappuna Nokialla sijaitsevan ABB Servicen tilat iltopäiväksi. Excuilijalaumaa ohjaili excuvastaava Jaska Viherkari.

ABB:hen tutustuminen aloitettiin kalvosulkeisilla. Kuivin suin ei niitä kuunneltu, sillä jo kävellessään sisään sai kurkunkostuketta. Kalvoja käytiin läpi useimmiten uskomattomalla nopeudella: jotkin kalvot vilahtivat erittäin lyhyttä pirkanmaalaista juomalauluakin nopeammin. Pelkkään kuunteluun ja kalvojenkatseluunkaan ei tyydytty, vaan esitettiin aiheeseen enemmän ja vähemmän liittyviä kysymyksiä. Myös kalvojen kielioppiasua oijottiin.

Kalvosulkeisten jälkeen siirryttiin konehallin puolelle tutkimaan, realisoituvatko kalvosulkeisissa esitetyt asiat. Huollettavaa ja korjattavaa riitti pienistä sähkömoottoreista (ja leivänpaahtimesta) jättimäisiin paperikoneiden teloihin. Mitään johdettua hallikierrosta ei ollut, vaan

tutkiskeltiin kaikenlaista näkemäämme oma-aloitteisesti. Kyseltiin ABB:laisilta, jos jokin ei katselemalla valjennut. Tarkastettiin myös seinäkalenterien kuvat, joissa paljasta pintaa oli oudon vähän.

Yllättävän kiltti tyttökaleri ABB:n tapaan

Viimeistään liikkuminen hallissa aiheutti kaikille nälän. (Jano ja sen sammuttaminen olivat tasaisemmin jatkuvat ilmiöt exculla.) Porukkaa ei tarvinnut paljon käskää, kun se jo virtasi takaisin kohti ruokalaa, eli kohti makkaroita ja nakkeja. Niitä olikin tarjolla useamman laisia.

Ruuan jälkeen kilpailtiin, kuka on nopein kaljankulauttaja. Osanottajina olivat Jaska Viherkari, Iiro Nyqvist ja Panu Lampinen. Panu tyhjensi oman pullonsa uskomattomalla ripeydellä, mutta toinen sija jäi hieman epäselväksi. Kilpailijat saivat siis uudet täydet pullot eteensä ja toisen sijan nappasi Iiro. Panulle tämä ei tainnut olla ensimmäinen voitto tässä kisassa – eikä ensimmäinen palkintoensiapulaukku.

Melko uskalias teko ABB:laisilta oli yllyttää teekkareita laulamaan. Hieman jopa vitkasteltiin, kun sopivaa laulua ei ensin osattu päättää, mutta Aikuisella naisella päästiin varmaan vauhtiin. Äänen tuottaminen keskittyi näytelmällisempiin viisuihin ja laivan pumput jyskyttivät ja undulaattia laulettiin useiden maiden tapaan, muttei norjaksi.

Lähtö koitti, vaikka hauskaa oli. Lähtiessä luovutettiin kiitokseksi ABB:laisille Tampit wappulukemiseksi. Evääksi saimme heiltä vielä juotavaa kotimatkallemme. Suhteet ABB:hen oli taas seuraavaan wappuun asti huollettu.

-Emmi

Kuvassa pienet undulaatit...

... joilla on aina nälkä
- ja koko ajan jano

Tuulettimet

-Kyllä se kesä kohta tulee

Virvokkeet

-maistuu, vaikka ei edes ole hiki

Teekkarit

-Kuka ny wappuna kotiin jää?

Kesä"loma"

-Varmaan ehtii lomailemaan juu

Fuksivastaavien wappuvinkit

Fuksivuoden huipennus, teekkarien railakkaasti juhliminen wappu on nyt sitten viimeinkin koittanut! Jotta kukaan ei epähuomiossa tahi vahingossa jäisi paitsi wapun iloja, olemme koonneet tämän tärkeän ohjeiston.

Tässä siis fukseille, ja miksei vanhemmillekin tieteenharjoittajille ohjeita vielä jäljellä olevan wapun varalle. Niitä ei tule noudattaa orjallisesti, vaan omat modifikaatiot ovat jopa suotavia. Emme myöskään ota vastuuta tapahtuneista, mikäli näitä ohjeita noudattamalla onnistuu telomaan itsensä, jonkun muun, tai muuten vaan aiheuttamaan vahinkoa.

Wappuviikon ohjelma

Maanantaina kumi lentää, kun bussit tyhjenevät Roosiksen rantaan ja wapun viettäjät pinkaisevat pelaamaan kumipelausISOa ja herkuttelemaan munkeilla. Yöllä loppuu jäynäkisan fuksisarja ja tiukka dokumentointi alkaa, sillä jäynä pitää palauttaa seuraavana päivänä kahteen mennessä koneladon sisäpihahabileissa.

Tiistaiamuna siis suunnataan pihan toiselle puolelle konetalon sisäpihahabileisiin ja alkuillasta kuunnellaan wappurauhan julistusta Mikontalossa. Myöhemmin samana iltana on vuorossa Wappubommarit, joissa perinteisesti väkeä on paljon ja

aamulla juhlijoiden muistikuvat edellisestä illasta ovat enemmän tai vähemmän puutteellisia.

Vaikka juhliminen joskus työstä kävisikin, kannattaa wappuaattona herätä ajoissa, sillä wappuriehän julistus ja jäynäkisan tulosten julkistus alkavat puolelta päivin keskustassa Wanhalla kirkolla. Vaikkei jäynäämään olisikaan itse päässyt, on hyvä karistaa unihiekat silmistä ja lähteä kaupunkiin jännittämään omaa koskeenpääsyvuoroa. Kannattaa myös huomata, että keskiviikkona aukeaa Keskustorilla wapputori, joten tampinnälkäisiä juhlijointa on varmasti liikenteessä.

Wappuriehänjulistuksen jälkeen aktiiviset fuksit (siis 180 pistettä keränneet) saavat lakkinsa ja pistevajauksesta kärsivät lähtevät suorittamaan fuksijäyniä. Nämä jäynät ovat mukavia ja ympäristöään hyväntahtoisesti hauskuuttavia pikku tehtäviä, joiden avulla voi omaa niukkaa pistetilannettaan parantaa, jottei lakin saaminen siirtyisi äitienpäivään.

Illan mittaan jokainen bailaa miten parhaaksi näkee, mutta kello 00:15 kannattaa olla Hämeensillalla katsomassa Suomineidon lakitusta. Silloin myös fuksit saavat tuskallisen odotuksen jälkeen lopultakin painaa uuden lakkinsa kutreilleen. Vapaa biletyks jatkua aamuun asti,

jolloin seitsemältä pääsee yliopiston takana sijaitsevaan Atalpaan aamusaunaan virkistäytymään ja ravintola Sevillaan aamusillikselle täyttämään masunsa.

Vaikka univelka jo painaisikin, on nukkumatti syytä pitää loitolla, sillä kulkue kokoontuu kello 11:45 Weturitorille odottamaan puoli yhdeltä tapahtuvaa lähtöä kohti hyistä koskea. Lopulta vuorossa on hartaasti odotettu kaste, jonka jälkeen voi hyvillä mielin todeta selvinneensä fuksiudesta kunnialla. Jottei kukaan vilustuisi, on kasteesta kuljetus ylioppilaskunnan järjestämälle saunalle. Illalla kaadetaan wappu Kantrissa.

Sitten onkin aika sanoa hyvästi fuksivuodelle. Kiitokset, kaitsemisenne on ollut mukavaa!

Jarno ja Hanna

Lukunurkka

Tunnetustihan lukukausien aikana opiskelijan lukemiskiintiö täyttyy lähinnä tiiliskiven kokoisista englanninkielisistä oppikirjoista. Muutamat näistä kirjoista kuuluvat jo useiden vuosikurssien suuriin suosikkeihin, mutta tarjotaan näistä ikivihreistä vielä yhden opiskelijan arvio. Tällä kertaa arvosteluun valikoituivat Piirianalyysin ja Fourier'n menetelmien kirjat.

James Nilsson & Susan Riedel: Electric Circuits, 6th Edition, Prentice-Hall 2000

Kirjaa käytetään kurseilla Piirianalyysi I ja Piirianalyysi II.

Innokkaana fuksipallerona uskoin kurssin luennoitsijaa ja ensimmäisen luennon jälkeen päätin hankkia kurssille tarkoitetun kirjan, joka oli nättisti kaunokirjaimilla kirjailtu muistiinpanojen alkuriveille. Ilmoitustaululta löysinkin ilmoituksen, jossa kyseistä kirjaa kaupattiin "uudenveroisena". Ajattelinpa tekeväni hyvätkin kaupat. Totuus kuitenkin paljastui melko nopeasti ja seuraavana syksynä oli jälleen ilmoitustaululla ilmoitus "lähes käyttämättömästä" kirjasta.

Suurin syy kirjan käyttämättömyyteen oli, että luennot etenivät täysin eri järjestyksessä kuin kirja. Kurssin kotisivuille ilmestyi jossain vaiheessa kurssia lista, josta selvisi, mistä mikin asia löytyy kirjasta, mutta ainakin itselleni oli ylivoimaisen työlästä lukea muutama sivu, hypätä pari sataa sivua, lukea taas vähän ja jälleen etsiä seuraavaa kohtaa. Piirrossymbolit olivat myös erilaiset, kuin luennoilla ja muussa materiaalissa, ei peruskomponenttien kohdalla suurikaan ongelma, mutta kirjassa käytettiin myös komponentteja, joista

ei luennolla puhuttukaan. Kolmas syy kirjan hyllyyn hautautumiseen oli yleisesti tarpeettomuus. Luentomonisteiden ja omien muistiinpanojen avulla selvisi tenteistä helposti, kirjassa ei ollut mitään asiaa, mitä ei olisi löytynyt suomeksi prujusta. Oppikirjoista puhuttaessa aina tulee esiin myös hinta. Käytettynä hinta oli ihan kohtuullinen, mutta uudesta kirjasta n. 60 euroa olisi ollut omalla käytölläni kova hinta.

Sitten hyvin puoliin; jos asia todella kiinnostaa, Electric Circuits on hyvä teos luettavaksi. Kirjasta löytyy asiaa syventävää tietoa ja mielenkiintoisia esimerkkejä asioiden käytännön sovelluksista. Myös harjoitustehtävät olivat tenttiin valmistautumisessa ihan mukavia, etenkin, kun vastaukset löytyivät kirjan takaa.

Glyn James, Advanced Modern Engineering Mathematics, Addison-Wesley

Kirjaa käytetään kurssilla Fourier'n menetelmät.

Sysäyksen tämän kirjan hankintaan antoi ylitäysi luentosali. Istuttuani kertaalleen polvet suussa portailta kolme tuntia päätin hankkia kirjan, jotta asioista pysyisi perillä, vaikkei aina jaksaisi luennoilla kytkkiäkään loppuun asti. Jo ensimmäisellä luennolla myös havaitsi, että asioita käsiteltiin pitkälti kirjan järjestyksestä ja taululta kopioitujen esimerkkien avulla. Kurssilla ei myöskään ole varsinaista luentomonistetta, joitakin asioita, pääasiassa kaavoja, kalvoilta kuitenkin kotisivuille. Vastaavat tiedot löytyvät myös kirjasta. Epäilemättä näillä luentokalvoilla ja luennoilla

käymällä kurssin pääsee läpi, mutta tällä kertaa tunsin itselleni kirjan hyödylliseksi.

Opetuksen eteneminen kirjan mukaan oli suuri plussa. Vaikka joitakin asioita hypättiin yli, ne sai helpohkosti poimittua harjoitustehtävistä. Kirjan esimerkit olivat hyviä ja niitä oli vähintäänkin yksi jokaista uutta asiaa kohti. Harjoitustehtävissä oli näistä esimerkkilaskuista iso apu. Harjoitustehtävinä myös käytettiin jonkin verran kirjan laskuja. Vastaukset löytyvät kirjan takaa, mutta ainakin parissa tapauksessa vastauksessa oli virhe. Joissakin tapauksissa kaavojen johdot olivat hieman epäloogisia ja monimutkaisia verrattuna luennoilla esitettyihin vaihtoehtoisin tapoihin.

Kustannustehokkuutta mietittäessä kirjan hinta, reilu 50 euroa, on jälleen aika kova, koska kirjasta käsiteltiin kurssilla vain reilu kolmannes. Kirja oli mielestäni kuitenkin opiskelun kannalta hyvä hankinta, säästävällinen kannattanee vain kopioida liikkeellä oleva monistenippu, josta löytyvät kirjasta käsiteltävät luvut.

Jouni

Prahan kevät

Istumme junassa matkalla kohti Prahaa. Vietimme viikonlopun seitsemän hengen vaihtariporukalla Puolassa ja nyt tuntuu hyvältä olla matkalla kohti omaa kämppää, vaikka viikonloppu olikin mukava! Yksi yö tärkeässä makuuvaunussa ja kaksi Krakovan hostellissa saavat kaipaamaan omaa sänkyä Prahassa.

Saavuimme Prahaan helmikuun puolivälissä opiskellaksemme Prahan Teknillisessä korkeakoulussa kevätlukukauden ajan. Kaksi kuukautta on kulunut uskomattoman nopeasti. Elämä Tsekissä on yllättävän samanlaista kuin Suomessa, joten suuria sopeutumisasikeuksia ei ole ollut. Tosin erojakin löytyy.. juna-aikataulujen selville saaminen rautatieasemalla vaatii aluksi kärsivällisyyttä. Ensimmäisellä tiskillä tsekiksi kimittävä tati neuvoo siirtymään toiselle tiskille.. ja sama toistuu seuraavalla tiskillä... ja sitä seuraavalla. Pienellä kärsivällisyydellä asiat kuitenkin yleensä selviävät □

Opiskelu täällä on sujunut ongelmitta. Englanninkielisiä kursseja sähkötekniikan osastolla on tarjolla parisenkymmentä ja sopivien kurssien löytäminen oli hieman hankalaa. Lopulta päädyimmekin opiskelemaan teollisuustaloutta, hiukan matikkaa ja psykologiaa sekä tsekin kieltä ja

kulttuuria. Kurseilla on yleensä vain 5-20 opiskelijaa, joten opetus on hyvin yksilöllistä. Tsekin kielisillä kurseilla opiskelijoita on tietysti enemmän, mutta ihan vielä ei kielitaitomme noille kurseille riitä.. :) Vähäisestäkin tsekin taidosta on tosin ollut paljon apua. Monet paikalliset eivät puhu englantia, joten asioiden selvittäminen vaatii usein epämääräisen määrän tsekin sanoja ja paljon elekieltä..

Kiharahiuksinen nainen lähestyy vaunuosatoamme tarjoilukärkyjen kanssa ja kysyy haluammeko jotain. "Ne, nico" vastaa vieressä istuva tsekkiläismies. Tarjolla olisi tällä kertaa ollut kahvia, teetä ja pientä naposteltavaa... harmikseni ei kuitenkaan (tälläkään keraa) salmiakkia. :) Tyypillinen tsekkiläinen ateria kostuu knöödeleistä ja sianlihasta.. lisukkeena on esimerkiksi kaalia tai suolakurkkua. Juomaksi tarjoillaan tietysti olutta, siitähän tsekkiläiset ovat kuulujia. Ravintolassa ei valintaa tarvitse kauaa miettiä, sillä puolen litran tuoppi olutta maksaa vähemmän kuin pullo vettä. Asuntolamme opiskelijapubista oluen saa 15 korunalla eli n. 50 sentillä, keskustassa tuoppi Pilsner Urquellia taas kustantaa euron verran.

Vieressäni istuvat amerikkalaiset keskustelevat opiskelusta

Yhdysvalloissa. Tutustuminen tsekkiläiseen kulttuuriin on ollut antoisaa, mutta mielenkiintoista on ollut tutustua myös muihin opiskelijoihin ympäri maailmaa. Noin puolet vaihto-opiskelijoista on Kansasista, joten samalla amerikkalainen kulttuuri on tullut entistä tutummaksi. Olemme oppineet vastailemaan lopputtomiin "Hello! How are you?" tervehdyksiin sekä kertomaan espanjalaisille ja italialaisille 15 minuuttia todellista aikaisemman lähtöajan.. Manjana, manjana..

Ulkona sataa lunta. Vielä viisitoista minuuttia sitten aurinko paistoi. Säätilat vaihtelevat täällä nopeasti. Kevät Prahassa ei ole ollut niin lämmin kuin odotimme. Lämpimiä päiviä on toki ollut, mutta sama harmaa vuodenaika tuntuu jatkuvan liian pitkään. Suomen kevättä ja luontoa on välillä ollut ikävä.

Yleisesti Suomi tunnetaan maailmalla luonnostaan. Kun ihmisille kertoo olevansa suomalainen, reaktio on yleensä positiivinen. Moni ei tosin osaa sijoittaa Suomea Pohjois-Eurooppaan Venäjän naapurimaaksi. Useasti on saanut kertoa, että Suomessa ei ole vuonoja ja kesällä lämmintä tosiaan on enemmän kuin kymmenen astetta..

Matkaa Prahaan on vielä muutama tunti. Takana on kuutisen tuntia junassa, joten alamme väsyä. Tähän mennessä kevät Prahassa on ollut uskomattoman hieno kokemus. On ollut hyvä huomata, että oma/ suomalainen tapa ajatella ja toimia ei ole ainoa mahdollinen – eikä aina se "oikea". Kertaakaan en ole vielä reissuun lähtöäni katunut. Suomeen on ilman muuta mukava palata, mutta vielä on Prahassa paljon nähtävää ja koettavaa.

Päivi

Pelastusarmeija!

Pelastusarmeija! Näin minulle sanoi iloisesti muutaman kerran eräs meksikolainen vaihtarikaverini, jonka mielipuhua ranskan tunneilla on tutkia suomi-ranska-suomi sanakirjaani. Olin vain tyytyväinen, että kyllähän se suomea on enkä ymmärtänyt mitä hän yritti sanoa. Loppujen lopuksi hän näytti mistä kohtaa sanan oli katsonut ja tajusin, että hän yritti etsiä tervehdystä hei suomeksi. Ranskaksi sana on salut, ja sanakirjani mukaan se tarkoittaa myös pelastusarmeijaa aivan kuin hän oli katsonutkin. Mutta emmehän me toki toisillemme vastaan tullessa huuda, että pelastusarmeija!

Varmasti vähintäänkin yhtä huvittavia sanoja aivan väärissä yhteyksissä olen myös itse käyttänyt yrittäessäni hoitaa asioitani ranskaksi. Kuten tästä jo saattaa ehkä huomata, ei kielitaitoni vieläkään ole lähelläkään sujuvuutta. Luennoillakin joskus ajattelen, että nehän puhuvat jotain aivan vierasta kieltä, miten siitä voisi jotain ymmärtää. Mutta kuitenkin kun vertaa kielitaitoani siihen, mitä se oli kun tänne saavuini kahdeksan kuukautta sitten, on kehitystä toki enemmän kun runsaasti tapahtunut. Silloinhan en edes oikein osannut kertoa, että mistä olen kotoisin, varsinkaan kun en ensinnäkään edes ymmärtänyt mitään mitä minulta kysyttiin.

On täällä opiskeltukin – ja suoritettu koodauskoe

Ranskalaiset pitävät kovasti luokan edessä esiintymisestä ja niinpä jopa minä jouduin esitelmän utelioiden ranskalaisten edessä pitämään. Myöskään ilman tenttejä en ole tähän mennessä selvinnyt, vaikkakin tentit suomalaisista aika paljon eroavatkin. Melkein kaikissa tenteissä sai olla materiaali mukana, mutta ainakaan itseäni se ei paljoa helpottanut, sillä aikaa oli silloin todella vähän ja

vaihtarilla kysymyksen ymmärtämiseen, prujuista tiedon etsimiseen ja sanakirjasta joidenkin sanojen etsimiseen menee tuhattomasti liikaa aikaa. Ikinä en siis kaikkiin kerinnyt vastata ja kiireessä kirjoittamani ranskan ymmärtämiseen menee kyllä varmasti tentin tarkastajallakin oma aikansa.

Mielenkiintoinen kokemus oli myös koodauskoe, jossa jokaisen tuli valvotusti kahdessa tunnissa tietokonealuokassa koodata pieni ohjelma ja lähettää se sen jälkeen korjaajalle. Suomessa ei resurssit tällaisen järjestämiseen taitaisi riittää ja itsellenikin selvisi tarkemmin vasta paikan päällä että mikä koe nyt oikein oli kun en oikein ymmärtänyt, että tällaisiakin kokeita järjestetään. Mutta se ainakin selvisi, ettei itselläni tuo koodaus ole niin hyvin hallussa, että tuossa ajassa mitään toimivaa ohjelmaa olisin aikaan saanut.

Kurssini jatkuvat täällä kesäkuun loppuun asti, mutta sitä ennen on vielä kahden viikon pääsiäisloma, jolloin olisi tarkoitus matkustella käyttäen jälleen hyväksi lyhyitä etäisyyksiä lähes joka puolelle Eurooppaa. Lämpimistä ilmoista on ollut myös ihana nauttia jo pidemmän aikaa, vaikkakin keväisissä laskettelurinteissä Alpeilla auringon polttavuuden sainkin huomata vähän liiankin hyvin. Kevääseen erottamattomasti kuuluvaa wappuakin on tarkoitus ainakin kahden muun täällä olevan suomalaisen kanssa jotenkin juhlistaa, vaikka sitä ei täällä varsinaisesti vietetäkään.

Kokemuksia, elämyksiä ja uusia näkökulmia

Monet vaihtarit ovat nyt keväällä lähteneet tekemään työharjoitteluaan muualle tai lähteneet takaisin kotiin, mutta uusiakin kasvoja on saapunut

piristämään kansainvälistä ilmapiiriä kevätlukukaudelle. Ystävinäni on ihmisiä täysin ympäri maailmaa mitä eksoottisimmistakin kohteista ja olen saanut tutustua niin monesta erilaisesta kulttuurista kotoisin oleviin ihmisiin, ettei se varmasti Suomessa olisi koskaan ollut mahdollista. Tästä olenkin erittäin kiitollinen ja on varmasti yksi vaihtarivuoden parhaista ja antoisimmista kokemuksista. Tietenkin erittäin tyytyväinen olen myös parantuneeseen kielitaitoon sekä kaikkiin niihin kokemuksiin ja elämyksiin, joita olen tämän vuoden aikana saanut kokea sekä vielä viimeisten kuukausien aikana tulen kokemaan.

Vaikka se sähkö onkin kaikkialla maailmassa lähes samanlaista, tekee kyllä varmasti kaikille hyvää sitäkin katsella välillä vähän suuremmalta etäisyydeltä ja avoimin mielin, niin voi jopa siihen löytää uusia mielenkiintoisia näkökulmia monista muista asioista puhumattakaan.

Bon courage à tous pour les exams et à bientôt!

Karoliina

Sähkökilta - jo 35 vuotta

Ziberia opettaa

Helmikuun kahdeksantena päivänä kokoontui suuri joukko arvokkaasti pukeutuneita herrasmiehiä sekä kauniita leidejä juhlistamaan Skillan jo 35 vuotta kestänyttä taipaletta ravintola Ziberiaan. Erityistä huomiota herätti uunituore sihteeri ilmestyessään paikalle pohjalaiseen maakuntapukuun sonnustautuneena. Killan lipun saapumisen jälkeen ohjasi seremoniamestari DI Pasi Syvänen juhlaväen huomiota vuoroin seuraamaan illan virallista ohjelmaan ja vuoroin maistelemaan pöydän antimia. Ilta lähtikin hyvin käyntiin jo alkuruoasta lähtien viereisestä pöydästä kajahtelevien 'SKlaani'-huutojen säestämänä.

sekä esiintyjien väliltä. Kepeiden askelten jälkeen tuli juhlaväen eteen puhumaan Skillan ensimmäinen puheenjohtaja, DI Ilkka Saarnio. Hän kertoi miten Sähkökillan ensimmäisen raadin tittelit lainattiin otaniemestä, kuinka ensimmäinen kaste-kori hitsattiin ja kuinka ensimmäinen emäntä saatiin terveydenhoitopöytäkirjasta. Tämän päätöksen yhteyteen on kirjattu huraa-huuto raadin pöytäkirjaan, koska silloin Sähkökillalla ei vielä ollut naiskauneutta. DI Saarnio totesi kuitenkin että Sähkökiltta liikuttaa sama henki kuin hänen aikanaan. Juhlapuheensa hän lopetti tulkintaan humoristisesta sähkömiehes-laulusta, joka oli aikojen saatossa kadonnut Skillan lauluperinteestä ja moni kuuli laulun ensi kertaa.

Virallisia tervehdyksiä

Vuosijuhliin oli saapunut paljon muitakin arvovieraita juhlimaan: Puheen naiselle piti DI Timo Raitalaakso ja virallisen tervehdyksen koulun ja osaston puolesta tekivät osastonjohtaja Lauri Kettunen sekä rehtori Jarl-Thure Erikson. Hän muun muassa valisti juhlakansaa kuinka plus-merkkistä sähköä käytetään esimerkiksi mikroaaltouuneissa ja että negatiivinen sähkö käytetään jääkaapin viilentämiseen. Rehtorin ojentaman potkulaudan ja osastonjohtaja Kettusen antaman veivattavan älyvalon otti vastaan Skillan puolesta vastaan puheenjohtaja Jouni Aaltonen, todeten että olikin ollut kateellinen koneenrakentajakillan menopelistä.

Sekä vähän epävirallisempia

Virallisen ohjelman väliin mahtui myöskin lappeen Rannan delegaation esittämä tervehdys krokotiili Geenan syntymäpäivä-laulun muodossa sekä muita myöskin hieman epävirallisempia tervehdyksiä. Fuksivastaavien ja sähköpaimenten koalition Sklaani esitti onnittelunsa killan raadille salamylhäisiin kaapuihinsa verhoutuneena ja puheenjohtaja Jouni Aaltosta onnittelemaan oli kokoontunut jopa 7 killan enemmän tai vähemmän vanhaa puheenjohtajaa. Kaikkien näiden tervehdysten väliin mahtui myös useita lauluja, joiden laulunjohtajana toimi Harri Kailanto. Ja koska kukkia (taikka joissa tapauksessa postilaatikkoa) oli heiluteltu suhteellisen ahkerasti, lähti pöydistäkin erilaisia lauluja tunteella ja rivakasti.

Sähkön alkutaival

Illan ohjelman sai kunnian aloittaa Meri Partio mainiolla steppausnumerollaan, joka särki jään yleisön

Ja jalalla koreasti

Virallisen ohjelman loppuessa nousi lavalle tanssittamaan useille ennestään tuttu sävel- ja soitinyhtye LA Place. Virallisen ohjelman jälkeinen soitanto innoitti juhlakansan tanssimaan niin hartaasti, että viimeiseen kuljetukseen ensimmäisille jatkoille täytyi tilata ylimääräinen linja-auto. Myöskin messukylän työväentalolla oli pelimanneja Antti Kangasahon johdolla soittamassa hieman menevämpää musiikkia, johon juhlaväki myöskin ihastui.

Eihän nyt bileet pääjuhlaan loppu

Ensimmäinen jatkoilepaikka oli oikein mukava suhteutettuna osallistujamäärään ja erilaisiin toiveisiin: Bilefiilikseen päässeet pääsivät suurelle tanssilattialle tanssimaan asiansa osaavien pelimannien säestäessä sekä rauhallisempaa keskustelupaikkaa hakevat pääsivät istahtamaan alas ruokatalaan. Valitettavasti vain

ruokatarjonta oli heikohko niille, jotka viettivät aikansa pääjuhlassa viimeiseen asti. Myöskin DI Saarnio oli saapunut paikalle tarkastelemaan miten nykyajan teekkarit viettävät jatkoja.

Ja saunaan

Yön vielä vähän taivuttua aamuksi, oli aika jättää ensimmäinen jatkoipaikka ja siirtyä bussilla Sorin saunaan rentoutumaan ja lepuuttamaan tanssimisen jälkeen väsyneitä jalkojaan. Kellon ollessa jo pitkästi aamun puolella, olivat juhlijatkin jo hieman nuutuneita, mutta

nahkasohvat, hiukopala ja nestetankkaus elvyttivät juhlaväkeä. Paikalle oli selvinnyt vain pieni osa pääjuhlaan osallistuneista kuten oli odotettavissakin, mutta mukana juhlimassa oli vielä kutsuvieraitakin: osaston ahkera sihteeri Riitta Myyryläinenkin oli juhlimassa, vaikka suuri osa teekkareistakin oli jo luovuttanut. Ihmeisiin tankkauksesta ja nahkasohvista ei kuitenkaan ollut, vaan ihmiset alkoivat tipoitain siirtyä

koteihinsa ja sängyn taikka partnerin pehmeään syleilyyn. Taikka muuten vain uinahtivat.

Loppu hyvin, kaikki hyvin?

Kaiken kaikkiaan Sähkökillan 35-vuotista taivalta onnistuttiin juhlimaan riehakkaasti sekä vivahteikkaasti: Ensimmäinen puheenjohtaja osoittautui kypsydestään huolimatta energiseksi ja hauskaksi sähköläiseksi – juuri sellaiseksi, kuin voisi kuvitella että nykyisistäkin aktiiveista vuosien saatossa tulee. Rehtori, osastonjohtaja ja osaston sihteeri, jotka kaikki ovat osaltaan tukeneet ja kunnioittaneet Sähkökillan perinteitä ja opiskelijoita, olivat mukana näissä hyvin onnistuneissa virstanpylvään kekkereissä. Myöskin ohjelmaan oli onnistuttu saamaan omaperäinen leima steppiesityksen muodossa. Paikanvalinta oli onnistunut ja bändit olivat erinomaisen laadukkaita, joka yllätti jopa allekirjoittaneen. Oikeastaan ainoana haittapuolena oli se, että ihmisten tanssihalu pääjuhlassa sekä nälkä ensimmäisillä jatkoilla yllätti järjestävän osapuolen. Tämä johti kuljetusongelmiin ja varatun ruoan loppumiseen ensimmäisillä jatkoilla, mutta molemmat puutteet hoidettiin viipymättä ja tasokkaasti. Siksi henkilökohtaiset kiitokseni menevät järjestäjille, jotka saivat puitteet toimimaan, sekä erityisesti kaikille juhlijaille, jotka tekivät Skillan 35-vuotis vuosijuhlista onnistuneet.

Matti Ahola

Neverending story

...Sakari yritti sanoa jotain erittäin rumaa, mutta jostain syystä aina kun hän yritti lausua voimasanaa, suusta kuulukin vain kummallista piipitystä. "Kuka 'piip' minut ilmoitti tähän 'piip' ohjelmaan?", kysyi Sakari hartaasti kiroillen. Kasvonsa paljastanut mestaaja-piilokamerajuontaja, joka muistutti erehdyttävästi James Bond-elokuvien rautahammasta, hymyili pirullisesti. "Ei kukaan. Otimme vain uhriksi jonkun satunnaisen, hölmön ohikulkijan. Sinulla kävi vain hyvä tuuri!", vastasi mies.

Sakari kirosi hiljaa mielessään, mutta muisti samalla, että hänellä oli tärkeä tehtävä suoritettavanaan. Hän ei tosin hermostuksissaan muistanut enää, mikä tehtävä oli kyseessä, mutta se ei haitannut häntä. Oli yksinkertaisesti pakko toimia. Sakari nousi mestauspenkistä ja vetäytyi takavasemmalle raittiiseen ulkoilmaan.

Sakari ei ehtinyt kauaa taivaltaa ulkosalla, kun raitis itämainen ilma alkoi kiihottaa hänen ruokahaluaan. Hän alkoikin etsiä jotain paikallista pikaruokalaa loputtomalta kauppakadulta. Kauaa Sakari ei kuitenkaan ehtinyt vaeltaa basaarialueella, kun hänen kännykkänsä soi. Itämainen ääni ilmoitti Sakarille: "Izmir-kebab hyvä ilta! Tuliko teile kinkku-kala-tonni-ananas-pitsa? Se olla ny valmis. Mihin minä tuo se?" Sakari oli hetken ihmeissään, mutta muisti sitten, että Suomessakin kaupataan lehtiä puhelimitse, joten ei olisi mikään suuri ihme, vaikka toisessa kulttuurissa myös elintarvikkeiden markkinointi olisi hoidettu teleoperaattorien välityksellä. Sakari antoikin ohjeet pitsanpaistajalle, joka kiitti kohteliaasti ja lupasi toimittaa Sakarin lätyn perille mahdollisimman pikaisesti.

Vain minuuttia myöhemmin paikallinen kameli-express-kuljetus saapuikin paikalle ja Sakarille ojennettiin pitsalaatikko. "Ei maksa mitä! Sinä saa se ilmaine!", kertoi kamelinajaja. Sakari oli aluksi hieman ihmeissään, mutta piakkoin ilo ilmaisesta ateriasta voitti ihmetyksen ja herkullinen pitsa alkoikin kadota nopealla tahdilla nälkäisen suomalaisen vatsaan. Kun Sakari oli lopettanut syönnin hän kiitti vielä kohteliaasti pitsakuskia, joka oli jostain syystä jäänyt seuraamaan Sakarin ateriointia.

Yllättäen pitsakuski kaivoi kamelin satulalaukusta mustan salkun, jossa oli omituisen näköinen kuva kannessa. "Hoida tämä oikea paikka. Sinä tietä kyllä! Toimintaohje olla sisällä. Opettele ulkoa ja syö lappu. Se olla hyvä, puhdas paperi, tehty Ankaran yläkö kasvava puu!", ohjeisti pitsamies. Sitten hän kannusti kamelinsa hurjaan laukkaan ja katosi basaarialueen halki yhtä nopeasti kuin oli tullutkin.

Sakari ihmetteli hetken monttu auki, mutta muisti sitten pitsamiehen ohjeen. Sakari avasi laukun. Sieltä löytyi omituinen mikropiiri, säkillinen ties mitä ainetta sekä paperille kirjoitettu ohje, jossa luki: "Fränti ja Vahanen, oli vankeina Jolon saaren!"...

Sistis & Haulikko

Sähkökundi

“Mr Rock Hard”

Iso / Riittävän painava
Ikä: ikinuori

Kotipaikka: Manse
Harrastukset: Ekshibitionismi, tipujen tsekkailu
Tulevaisuuden haaveet: Lämpimät kelit
Idoli: Rodoksen kolossi
Lempiväri: Graniitinharmaa
Miesihanne: Piukan atleettinen
Intohimot: Minihameet, verkkosukat
Kommentti: “Stanana pulut”

Pari metriä / muutama kg
Ikä: aikuinen nainen

Kotipaikka: Stadi
Harrastukset: Ilkosillaan istuskelu
Tulevaisuuden haaveet: Päästä Hämeensillalle
treffaamaan uroita
Idoli: Vapauden patsas
Lempiväri: Patina
Miesihanne: Kova ja jäyhä
Intohimot: Nudismi
Kommentti: “Pakarat puutuu, mut minkäs teet”

Manta
Sähkökimma

Hyvää
Vappua

